

Sygn. akt IV CZ 143/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

ze skargi pozwanego W. M.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 25 października 2006 r.,

w sprawie z powództwa Banku Polska Kasa Opieki Spółki Akcyjnej w W.

IV Oddziału w L.

przeciwko B. M., W. M. i R. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 grudnia 2012 r.,

zażalenia pozwanego W. M.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 kwietnia 2012 r.,

1) oddala zażalenie;

2) zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego na rzecz adwokat A. L. z Kancelarii Adwokackiej w L., ul. O.[...], kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skarżącemu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania wniesioną przez pozwanego W. M., działając na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. Uznał, że wniesienie tej skargi nastąpiło z uchybieniem pięcioletniego terminu określonego w art. 408 k.p.c., a skarżący, jako podstawę skargi, wskazał jedynie na wykrycie nowych okoliczności i środków dowodowych, a nie zarzucał pozbawienia go możliwości działania lub nienależytej reprezentacji w sprawie, w której doszło do wydania zaskarżonego skargą prawomocnego wyroku z dnia 25 października 2006 r., sygn. akt I ACa 510/06.

W zażaleniu na powyższe postanowienie odrzucające skargę skarżący zarzucił, że zaskarżone postanowienie wydano przed ustanowieniem pełnomocnika z urzędu, nadto że był on pozbawiony de facto możliwości działania sensu largo i należytej obrony swoich interesów, a wreszcie, że w wydaniu zaskarżonego postanowienia uczestniczył sędzia J. N., który brał udział w wydaniu w sprawie wcześniejszych orzeczeń co do wznowienia postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rację ma Sąd drugiej instancji, że wniesiona w dniu 2 kwietnia 2012 r. skarga o wznowienie postępowania złożona została po upływie terminu pięcioletniego, określanego w art. 408 k.c., licząc od uprawomocnienia się wyroku Sądu Apelacyjnego wydanego w dniu 25 października 2006 r. w sprawie oznaczonej sygnaturą akt I ACa 510/06. Uzasadniało to jej odrzucenie na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. wskutek wniesienia po upływie przepisanej w art. 408 k.p.c. terminu.

Zasadnie wywiódł Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że nie wystąpiły wyjątki określone w art. 408 k.p.c. i pozwalające na niestosowanie 5-letniego terminu, ponieważ skarżący nie wskazywał w podanych w skardze podstawach, aby został pozbawiony możliwości działania lub nie był należycie reprezentowany w postępowaniu, którego wznowienia się domaga.

W podstawach skargi skarżący wskazał jedynie na podstawy restytucyjne powołując się na wykrycie nowych okoliczności i środków dowodowych, twierdząc że nie mógł z nich skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Okoliczność ta przesądziła o zastosowaniu pięcioletniego terminu jako maksymalnego do wniesienia skargi o wznowienie postępowania z mocy art. 408 k.p.c. i uzasadniała trafną ocenę, że skargę wniesiono już po jego upływie.

Oceny tej nie podważa próba żalącego powoływania się dopiero w zażaleniu na zaniechanie poczynienia przez Sąd istotnych ustaleń, mające być przyczyną „faktycznego pozbawienia możliwości działania sensu largo...” i pozbawienia skarżącego należytej obrony swoich interesów prawnych. Sąd Apelacyjny zasadnie ocenił bowiem upływ terminu do wniesienia skargi z uwzględnieniem wskazanych w niej przez skarżącego podstaw.

Również wydanie zaskarżonego postanowienia przed ustanowieniem dla skarżącego pełnomocnika z urzędu nie uzasadnia tezy, że został on pozbawiony możliwości obrony swoich praw, ponieważ osobiście sporządzona przez skarżącego obszerna 6-stronicowa skarga o wznowienie postępowania nie wskazuje na nieporadność działań żalącego.

Wbrew twierdzeniom skarżącego nie doszło również do naruszenia art. 49 k.p.c., ponieważ żalący nie wykazał aby wcześniej występował z wnioskiem o wyłączenie sędziego J. N., a nadto udział tego sędziego w składzie wydającym zaskarżone postanowienie nie skutkował naruszeniem art. 413 k.p.c. Przepis ten wyłącza od orzekania w postępowaniu ze skargi o wznowienie tylko tego sędziego, którego udziału lub zachowania się w poprzednim procesie dotyczy skarga. Tymczasem sam żalący w uzasadnieniu zażalenia podnosi, że SSA J. N. orzekał w innych wcześniejszych sprawach, ale nie w poprzednim procesie toczącym w sprawie oznaczonej odpowiednio I ACa 510/06 i I C 684/05, przed Sądami obu instancji, w których wznowienia postępowania żalący się domaga.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 7, § 13 ust. 2 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

